

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 17.000

Letna inozemstvo

» 25.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 24 (1657)

Gorica - četrtek, 11. junija 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Take številke dosti povedo

Dobre tri tedne je že poteklo od zadnjih referendumov, ki pa so vprico škandala v zvezi s framasonsko ložo P-2 in temu sledečo vladno krizo šli čisto v pozabo, vsaj če bi sklepali po pisanju časopisov in komentarjev na radioteleviziji.

Toda zadeva zavrnitve predloga Gibanja za življenje — zanj je glasovalo 32,1 %, torej slaba tretjina — za nas zamejske Slovence še daleč ne sme biti zaključena. K njej se bomo morali še in še povračati, pomagati v naših ljudeh oblikovati pravilno vest in jim predočiti pogubnost mišljenja, ki je pri zadnjem glasovanju o splavu prevladovalo med našimi ljudmi.

Ce se je torej izreklo za predlog Gibanja za življenje na splošno v državi 32,1 %, je bil ta odstotek na Goriškem in Tržaškem, kjer živijo Slovenci znatno manjši. Tako je glasovalo na Goriškem za omejitve splava 26.559 oseb, kar znaša 27,3 %, na Tržaškem pa 43.704 osebe, kar je komaj 24,9 %. Nasprotno je predlog radikalcev za popolno sprostitev splava prejel relativno dosti glasov: na Goriškem 13.072 (13,7 %), na Tržaškem pa 30.670 (17,2 %).

V videmski pokrajini, kjer tudi živijo Slovenci, so bili rezultati v korist predloga Gibanje za življenje znatno boljši: 108.002 (32,8 %), torej nad državnim povprečjem. Radikalci so prejeli 44.848 glasov, tj. 13,8 %.

NAŠA MESTA IN VASI

Oglejmo si sedaj položaj v nekaterih mestih goriške in tržaške pokrajine.

Mesto Gorica je dalo za predlog radikalcev 4.414 glasov (14,5 %), za Gibanje za življenje pa 8.988 (29,6 %), Tržič 2.613 (12,3 %) oz. 4.628 (21,8 %), Gradež 943 (13,8 %) oz. 2.072 (30,4 %), Trst 28.613 (17,6 %) oz. 42.675 (25,9 %) in Milje 1.256 (13,6 %) oz. 1.661 (17,8 %).

Preidimo sedaj na slovenske občine na Goriškem in Tržaškem:

Števerjan je dal radikalcem 63 glasov, Gibanje za življenje je podprlo 186 volivcev, za obstoječi zakon se je izreklo 331 oseb.

Sovodnje: radikalci 178, Gibanje za življenje 245, za sedanji zakon 831.

Doberdob: 112 — 198 — 690.

Devin-Nabrežina: 742 (14,52 %) — Gibanje 1.086 (20,84 %) — za sedanji zakon 4.124 (79,15 %).

Zgonik: 224 (16,2 %) — 240 (17,1 %) — 1.164 (82,9 %).

Repentabor: 72 (14,2 %) — 89 (17,2 %) — 427 (82,8 %).

Dolina: 602 (15,4 %) — 669 (16,95 %) — 83,05 %.

SAMI SEBI IZPODREZUJEMO KORENINE

Številke, ki nam jih nudijo izidi glasovanja o splavu v slovenskih občinah, resnično dajo misliti. Izvzeti moramo le številno toliko ljudi, kolikor jih redno hodi kovali večji odstotek glasov za življenje, ker je narodno in versko zelo razgibana. Odstotek 31 % za Gibanje pa je konec koncev z oziroma na rezultate v drugih občinah zadovoljujoč, saj se približuje državnemu povprečju. Povsod drugod je mnogo slabše. Sovodnje (tu so tri fare) 20 %, Doberdob 20 %, na Tržaškem pa je naravnost porazno: Devin-Nabrežina malo nad 20 %, Zgonik in Repentabor malo nad 17 %, Dolina blizu 17 %.

Ti odstotki vedo povedati, da je za predlog Gibanja za življenje glasovalo približno toliko ljudi, kolikor jih redno hodi k službi božji. Do vseh drugih glas Cerkev službi božji. Prav tu se vidi ne seže in jih ne oblikuje. Prav tu se vidi pomen obiska nedeljske maše. Vse druge v glavnem oblikuje partija, ki je za mnoge postala druga cerkev. Kar ona ukaže, to je sveto, tega se je treba držati. Številke v slovenskih občinah, ki imajo levičarsko upravo, to jasno izpričujejo.

Ce so številke proti splavu porazne za bodočnost slovenske narodnostne skupine na Goriškem, so še bolj porazne na Tržaškem. S to miselnostjo, ki je za sluzni levičarskih krogov, zlasti komunistične

partije in pisanju »Primorskega dnevnika« zašla v naše ljudi, bo za našo slovensko skupnost najbolj poskrbljeno tedaj, ko po naših družinah ne bo več otrok. Tedaj ne bo potrebnih več slovenskih šol, problem narodne manjšine bo odpadel, ob meji bo vse italijansko, Beograd in Rim si ne bosta zaradi naše manjšine nikdar več v laseh, ob meji pa bo mir, mir pokopališč in uničenih življenj v materinem telesu.

POUČNO RAZMIŠLJANJE

Naj zaključimo z razmišljanjem, ki ga je objavil »Katholisches Sonntagsblatt« (Katoliški nedeljski list), ki izhaja kot tednik za nemško govoreče prebivalce Južne Tirolske. Misli, ki jih je napisal glavni urednik dr. Josef Innerhofer, so za nas dvakrat zanimive, saj gre za manjšino s sličnimi problemi kot je naša, le da so Južni Tirolci mnogo bolj enotni kot mi in vsi kompaktno glasujejo za Južnotirolsko ljudsko stranko. Zato pa imajo v rimskem parlamentu kar tri poslance in dva senatorja.

Provincia Bocen je tista, ki je poleg Vicenze (51,5 %) in Bergama (53 %) edina presegla v glasovanju za življenje nad 50 % in je s 55 % na prvem mestu. In vendar... Dr. Innerhofer ni zadovoljen. Pravi:

Pri nas na Južnem Tirolskem je predlog radikalcev v povprečju prejel več glasov kot drugod po Italiji. Ni ene naše občine, kjer ne bi radikalci dobili glasove. Gotovo gre predvsem za glasove mladih. Prav to je zaskrbljujoče. Kakšna bo naša bodočnost?

Pri nas se je ena tretjina do ena četrtina izrekla za ohranitev sedanjega zakona o splavu. Majhne gorske vasi, kjer ljudje strnjeno še sahajajo v cerkev, v tem oziru ne zaostajajo. Prenekateri od teh volivcev je v nedeljo izvršil svojo nedeljsko cerkveno dolžnost, potem pa glasoval z »Nec«. Znamenje, da mnogi prav z lahkoto ločijo obisk cerkve in prejem zakramentov od življenja po veri.

Gotovo ne moremo vseh, ki so volili »Nec«, obtožiti, da zagovarjajo splav. Premnoge žene, ki so glasovale za obstoječi zakon o splavu, niso nikdar splavile in tudi ne mislijo v bodoče. Toda, kdo ve, če ne bo kdaj hčerka prišla v tak položaj, da se bo s tem zakonom okristila...

Na vsak način bo treba dati v bodočnosti oblikovanju vesti več poudarka. Ljudem bo treba jasno predočiti, da državni zakon ne more odpraviti božjega. Jasno povedano: država lahko splav pod določene pogoje dopušča in celo finansira, pred Bogom pa je tak zakon zgrešen in obsodbe vreden. Ne samo za kristjane, za vse ljudi velja naravni, ki je zato tudi božji zakon: »Ne ubijaj!« Tudi v materinem telesu ne!

—ak

Pomemben doprinos k naši globalni zaščiti

V Trstu se je tridnevno razpravljanje deželnega sveta Furlanije-Juljske Benečije o manjšinski zaščiti končalo z izglasovanjem resolucije v korist globalne zaščite Slovencev in v podporo zakonskega osnutka SSK o tem vprašanju. Tako so vztrajna prizadevanja te naše slovenske politične formacije po dolgih letih dosegla, da se je deželni svet poglobljeno soočil s slovensko problematiko, kot se to ni zgodilo v 17 letih njegovega dosedanjega življenja.

Zal pa večina deželnega sveta ni hotela razpravljati o posameznih členih zakonskega osnutka SSK o globalni zaščiti Slovencev v Italiji in torej besedila ni izglasovala ter ga poslala v rimski parlament kot osnutek državnega zakona na deželno pobudo, kot to predvideva 26. člen deželnega statuta. Vendar pa je izredno pomembno dejstvo, da je končni sklep deželnega sveta ta, da poudari nujnost celovite in polne zakonske zaščite slovenske narodne manjšine v deželi in da prizna, da je Što-

kov zakonski osnutek važen prispevek za sestavitev in odobritev vsedravnega zaščitnega zakona za Slovence v Italiji, ki naj ga parlament primerno upošteva.

To ni bil le velik uspeh stranke Slovenske skupnosti, temveč pomemben doprinos za stvar naše globalne zaščite v času, ko bi se morala končno začeti v senatu razprava o osnutkih za globalno zaščito Slovencev, ki so jih predložile posamezne stranke. Stališče deželnega sveta ima namreč temeljno politično težo, ki je kake trenutne polemike zaradi samovoljnih postopkovnih vprašanj ali zaradi strankarskih nevoščljivosti nikakor ne morejo zamegliti.

USPEŠNO ZAKLJUCENA AKCIJA

Z glasovanjem, ki je bilo 4. junija 1981 v deželnem svetu Furlanije-Juljske Benečije, se je končala akcija, ki jo je Slovenska skupnost začela že 7. julija 1973. Takrat je deželni svetovalec SSK dr. Štoka

prvič predložil deželnemu svetu osnutek vsedravnega zakona o globalni zaščiti Slovencev na podlagi 26. člena posebnega statuta, ki priznava deželi pravico, da posreduje svoje osnutke vsedravnih zakonov o pomembnih vprašanjih, glede katerih pa ji ni priznana zakonodajna pristojnost.

V vseh nadaljnjih mandatnih dobah deželnega sveta je SSK ponovno predložila osnutke o globalni zaščiti, zadnjič 17. julija 1978, ko je osnutek dr. Draga Štoke dobil številko 1. Vedno pa so besedila običajla v arhivu deželnega sveta, ker ni bilo politične volje, da bi o njih razpravljali, tudi v pristojnih komisijah ne.

Novembra lani je na zahtevo svetovalca SSK le prišel osnutek na dnevni red v zbornici. Večina v deželnem svetu pa ga je poslala v pristojne komisije, češ da ga je treba še poglobiti. To pa se v vsem tem času spet ni zgodilo in osnutek je na podlagi določil notranjega pravilnika spet prišel v zbornico 2. junija 1981, ravno na 35. obletnico italijanske republike, kar je sicer bilo naključje, vendar samo po sebi zelo zgovorno.

Slovenska skupnost se ni strinjala, da je istočasno tekla razprava o osnutku globalne zaščite Slovencev, ki ga je predložila SSK, o osnutku Furlanskega gibanja in Proletarske demokracije za zaščito nemške, slovenske in furlanske manjšine v severo-vzhodni Italiji, o osnutku Furlanskega gibanja o globalni zaščiti Furlanov ter še o sedmih predlogih resolucij o manjšinskih vprašanjih, od katerih so medtem nekateri krepko zastareli. Z veseljem pa je treba priznati, da je bila razprava vse tri dni na visoki ravni. V ospredju so bila vsekakor življenjska vprašanja Slovencev. Tudi na predlog SSK bodo vsi akti te razprave objavljeni v posebni knjigi, kar je tudi koristen sklep deželne zbornice.

Z VSEM PA NISMO ZADOVOLJNI

To pa ne pomeni, da SSK ne ocenjuje tudi zelo kritično nekaterih posegov in pa sklepa, da se je svet odpovedal možnosti, da bi se izrazil o konkretnih vprašanjih in predlogih s tem, da bi razpravljaj in glasoval po členih osnutka. Tako se absolutno ne strinja s posegi tistih svetovalcev, ki so zanikali temeljne pravice Slovencev v videmski pokrajini ter so vztrajali pri ločevanju Slovencev na kategorije po pokrajinah, kjer živijo.

SSK tudi izraža solidarnost Furlanom, ker so bili predlogi v korist furlanske etnične skupnosti zavrnjeni. Svetovalec SSK jih je pri glasovanjih podprl s svojim glasom.

Deželno tajništvo ne more mirno mimo dejstva, da je svetovalska skupina PCI pri končnem glasovanju resolucije svetovalca Štoke, ki zahteva, da dežela odpošlje zakonski osnutek SSK za globalno zaščito Slovencev v rimski parlament, sklenila zapustiti zbornico in se ne udeležiti glasovanja. Po drugi strani pa z zadovoljstvom ugotavlja, da so resolucijo Slovenske skupnosti podprle svetovalske skupine DCI, PSI, PSDI in PRI in tako skupno dosegli, da predsedstvo deželnega sveta Furlanije-Juljske Benečije pošlje zadevni zakonski osnutek v parlament.

Povsem nerazumljiv je pri vsem tem šibki poudarek, ki ga je tako pomembni razpravi posvetil dnevni tisk, saj bi snov, ki je po izjavi številnih svetovalcev samo jedno sožitje v teh krajih, zaslužila prostor na prvih straneh, ki je velikokrat posvečen manj pomembnim vprašanjem.

PRIZNANJE DR. ŠTOKI

Ob koncu izraža deželno vodstvo Slovenske skupnosti vse priznanje svojemu deželnemu svetovalcu dr. Dragu Štoki za naporno delo s tem v zvezi. Kljub temu, da osnutek ni bil izglasovan, pa bodo predlogi Slovenske skupnosti za globalno zaščito naše narodnostne skupnosti s podporo resolucije deželnega sveta dosegli parlament in doprinesli svoj delež za lepšo bodočnost Slovencev v Italiji.

Mučeništvo albanske Cerkve

Ko se je sv. oče Janez Pavel II. mudil lani v Otrantu, je ves svet opozoril na mučeništvo preganjanih kristjanov v Albaniji. Imenoval jih je »herojske« kristjane. Dogodki po letu 1945, ko so komunisti prišli na oblast, so nekaj enkratnega v novejši cerkveni zgodovini in jim ni najti primere v preganjanju Cerkve v drugih veri sovražnih državah.

Kajti medtem ko so drugi ateistični režimi — vseeno kakšne politične usmeritve — vsaj na papirju zagotovili versko svobodo in vnesli ustrezna določila v svoje ustave, velja v Albaniji vera za »iztrebljeno«. Potem ko je partijski voditelj Enver Hoxha splozil leta 1967 štartni strel za — kot se je uradno reklo — »dokončno odstranitev religije« v Albaniji, so bila vsa svetišča v deželi zaprta, opustošena ali določena v druge namene. Šlo je za vsega 2.168 cerkva, mošej, samostanov ali drugih verskih ustanov, ki so bile takrat razdejane, oziroma spremenjene v muzeje, mladinske klube, kulturna središča, skladišča in delavnice. Duhovnikom vseh verskih skupnosti je bilo nadaljnje opravljanje njihove duhovniške službe prepovedano.

Nekaj mesecev potem, ko so zaprli svetišča, so v Albaniji odpravili vse zakone, ki so dotlej urejali položaj verskih skupnosti. S tem naj bi bilo dokazano, da so verske skupnosti v Albaniji prenehale obstajati.

Dejansko je od takrat vsaka skupnostna oblika verskega življenja postala nemogoča. Vse verske skupnosti kakor tudi prakticiranje vere je bilo z dekreti prepovedano, in tisk je oznanjal, da je »pod bleste-

čim vodstvom partije in tovariša Enverja Hoxhe albanska mladina ustvarila prvo ateistično državo na svetu«.

Končno je bila pred štirimi leti v Albaniji uvedena »prva popolna socialistična ustava v Evropi« V uvodu k tej ustavi, s katero se je Albanija tudi uradno razglasila za »ateistično državo«, je vsakomur naložena dolžnost, da se bori proti »reakciji« in pod tem razume režim tudi vero.

Ze proslavljano iztrebljenje vere pa se je pokazalo težavnejše, kot je režim pričakoval. Prebivalstvo je na skrivaj ostalo dalje pri svojem verskem prepričanju. Po poročilih, ki so prispela na Zahod, se tajno delijo zakramenti, in na pokopališčih, v zasebnih hišah ali na odmaknjenih krajih v hribih se od časa do časa zbirajo verniki z duhovnikom k mašnemu obredu. Vsaj en del še živčih duhovnikov v Albaniji opravlja v vsej tiho dušno pastirstvo, čeprav so za primer odkritja določene hude kazni. Kljub neprodušni zaprtosti in kljub uradnemu molčanju o takšnih primerih so vendar na Zahodu vedno znova zvedeli za procese in obsodbe duhovnikov.

Albanski tisk kot tudi politični funkcionarji pa sedaj priznavajo, da »iztrebljenje religije« še ni pokazalo zaželenih uspehov. Slišati je bilo tožbe, da »verski oznanjevalci še vedno živijo in postajajo na različne nove in stare načine aktivni«. Deli prebivalstva — so pisali časopisi — gojijo versko tradicijo, praznujejo krščanske oziroma muslimanske praznike in pod krinko družinskih izletov prirejajo celo romanja. Se vedno se na skrivaj širijo verske publikacije, in »nekdanji duhovniki« obiskujejo hiše in družine. Številni albanski državljani poskušajo, deloma celo v skupinah, sprejemati vatičanske radijske oddaje ali verske oddaje drugih postaj. Pri tem se ti »verski relikti« nikakor ne omejujejo samo na starejše ljudi, temveč tudi na mlajše.

Enver Hoxha sam je ugotovil v govoru pred kongresom albanske demokratične fronte: »Napačno je trditi, da vera pomeni samo cerkev, mošejo, duhovnika, ikono itd. in da če to izgine, religija in njen vpliv na ljudi prav tako avtomatično izgine. Boj proti verskemu razpoloženju, ki je globoko zasidrano v zavesti ljudstva, še ni zaključen. To je dolg, zapleten in žilav boj.«

Iran in Vatikan

Odnosi med Iranom in Vatikanom so dosegli najnižjo točko lansko poletje, ko so iranske oblasti izgnale iz Teherana 16 salezijancev pod obtožbo vohunstva. Zdaj so te duhovnike oprostile omenjene obtožbe, obenem pa dali uradno dovoljenje vsem v Iranu še delujočim duhovnikom, redovnikom in redovnicam. Teh je okrog 50. V Rim pa je prišel k Apostolskemu sedcu novi iranski veleposlanik hodža Sajed Kadi Kosrovšahi, ki je prvi muslimanski duhovnik v takšni službi.

Sv. oče se je vrnil v Vatikan

Točno po treh tednih od atentata se je papež Janez Pavel II. vrnil v Vatikan. V sredo 3. junija na večer je zapustil kliniko Gemelli ter se poslovil od zdravnikov in bolniškega osebja. Vendar s tem zdravljenje še ni končano. Podvreči se bo moral manjši operaciji, da bo prebavni trak zopet normalno deloval.

Preteklo nedeljo, na binškošni praznik, ko so v baziliki sv. Petra slavili 1600-letnico prvega carigrajskega koncila, je zbranim cerkvenim dostojanstvenikom in množici vernikov spregovoril po zvočnem traku in poveljeval delo Sv. Duha v Kristusovi Cerkvi. Nato se je za hip pokazal v notranji loži bazilike, prebral nekaj stavkov o pomenu tega slavlja ter podelil svoj blagoslov »vsem Cerkvam po svetu, katerih srce biva v soglasju z rimsko in carigrajsko Cerkvijo.«

Medtem se je zbralo na trgu sv. Petra ogromno oseb, ki so upale, da se bo opoldne sv. oče kot običajno vsako nedeljo pokazal na balkonu. Najprej se je slišal le registriran glas sv. očeta, kar je v pri-

sotnih povzročilo nemalo razočaranja. Toda ko je bilo prenosa konec, se je pojavil sv. oče, zmolil angelsko češčenje in dal svoj blagoslov. Ni treba posebej omeniti, da je množica prekipela od navdušenja ob zadovoljstvu, da je papež spet med njimi.

■ Veliki senat okrožnega sodišča v Zagrebu je obsodil na dve leti zapora 51-letnega kulturnika Vlada Gotovca. Spoznan je bil za krivega, ker da je »širil sovražno propagando, deloval proti temeljnim osnovam socialistične samoupravne družbene ureditve in rušil bratstvo ter sožitje jugoslovanskih narodov.« Pri tem se je posluževal tujih sredstev obveščanja. Tako je imel intervju z znano časnikarko Klaro Falcerno rimskega dnevnika »Il Tempo«, intervju za švedsko televizijo in za francosko radijsko postajo »France internationale«. Najbolj mu je režim zameril trditve, da Beograd zapostavlja hrvaške interese ter tepta demokratične svoboščine na Hrvaškem.

Ali hočemo vsi postati trgovci?

Ob koncu šolskega leta se pojavijo že običajne skrbi za dijake in za starše: Djaki razmišljajo, ali bodo šolsko leto izdelali. S kakšnim uspehom, jih danes niti ne zanima, saj se tako redko opaža v njih volja doseči kaj več kot je nujno potrebno, da izdelaš razred. Skrb pri starših je pa, kam usmeriti dijaka, ki je končal tretji razred obvezne nižje srednje šole. Ali naj študira naprej ali pa naj se zaposli?

POMEBA ODLOČITEV

Skrb je prav gotovo na mestu, saj ta odločitev velikokrat nakaže poznejšo življenjsko pot otroku. Spominjam se, kako so moji starši razmišljali, ko sem dokončal 5. razred osnovne šole, kam naj bi me dali: ali naj ostanem na domači vaški šoli do 14. leta ali naj grem v Gorico v šolo. Odločili so se za Gorico in s tem vsaj posredno nakazali mojo nadaljnjo življenjsko usodo.

Odločitev ob koncu obvezne šole utegne torej biti življenjsko važna. Toda vprašanje je, kaj naj vpliva na to odločitev pri starših in pri dijaki, na podlagi kakšnih kriterijev naj se starši in otroci z njimi odločajo. Navedel bi rad nekaj misli.

KAJ JE TREBA UPOŠTEVATI

Predvsem je treba upoštevati nadarjenost otrok. Niso vsi otroci za študij na višjih srednjih šolah. Danes starši nasplošno menijo, da morajo vsi njihovi otroci študirati, dokler se da. Posledica tega je, da pridejo na višje srednje šole dijaki in dijakinje, ki nimajo nobenega veselja do študija, ki jim je šola mučilnica, ali pa nimajo dovolj naravnih talentov za višji študij. Kar trdi sv. Pavel o Sv. Duhu, da »različni so darovi«, velja tudi za naravo: različne darove je razdelila. Treba je darove spoznati in se po njih odločati. Le takšna odločitev bo v srečo.

MISEL NA ZASLUZEK

Druga misel: Ali naj pri izbiri odloča edinole ugibanje, kje se bo dalo čim več in čim prej zaslužiti? Pri današnji zasluskarski miselnosti je ta kriterij najbolj odločilen tako pri dijaki kot pri starših. Ko sem vzpodbujal nekega nižješolca, naj študira, je odvrnil: »Kaj bom študiral! Očetu bom pomagal, pa bom zaslužil več kot profesor.« Če gledamo samo z vidika zasluska, je to velikokrat res; obrtnik, trgovec brez kake višje izobrazbe zasluži več

kot učitelj, profesor, uradnik. Dijak je v tem oziru imel prav.

Tudi starši dostikrat podobno mislijo in odločajo: Otroke bi lahko mirno naprej študirali, ker so nadarjeni in jim je šola všeč, pa jih po končani obvezni šoli takoj zaposlijo. »Naj kaj zasluži!«

Misel na zaslužek odloča tudi pri izbiri tipa višje srednje šole. Včasih je bilo razširjeno mnenje, da je gimnazija tista, ki odpira vrata k dobremu zaslužku. Zato so se na gimnazijo vpisovali dijaki, ki niso imeli potrebnih lastnosti za takšen tip šole. Drugič so se obrnili na učiteljske, češ po štirih letih učiteljska boš dobil oz. boš dobila stalno mesto na šoli. In dijakov na učiteljsko je nenadoma bilo zelo veliko.

NOVA MISELNOST OB IZBIRI POKLICA

Zadnja leta se je miselnost menjala. Gimnazija z licejem in učiteljske se mnogim zdijo prezahtevne šole in brez materialnih perspektiv po končanem študiju. Pač pa menijo, da vse to nudijo trgovske šole in zavodi: te šole niso tako zahtevne in povrh z diplomom trgovske šole imaš zagotovljeno službo in dobro plačo. Zato vsi v trgovske šole! Vsled tega je že lani bil vpis na te vrste šol zelo velik, letos kaže, da bo še večji, dočim ni zanimanja za gimnazijo in za učiteljske. Slovenci hočemo kar naenkrat postati trgovci!

Ali je takšno odločanje pametno? Zdi se, da ni iz naslednjih razlogov: Ker kriterij hitrega in dobrega zaslužka ne sme biti odločilen. Poleg tega je zelo dvomljiv. Kakšne potrebe bodo v družbi čez pet ali šest let? Trenutno je ravno trgovski sektor pri nas v krizi in trgovine odpuščajo številne nameščence. Kriterij zaslužka je lahko poguben za otroka, ker se more zgoditi, da gre na trgovsko, kdor nima za predmete te šole prav nič veselja.

Tretjič: če ostanemo pri sedanjih izbi-rah, homo čez nekaj let brez mladih slovenskih profesorjev, brez advokatov, učiteljev, zdravnikov, višjih bančnih uradnikov. Imeli bomo trgovce, ne bomo pa imeli učiteljev in profesorjev, ki bi njih otroke učili.

Izbira šole je torej resna zadeva, ki se tiče otrok in staršev. Za pravilno izbiro je pametno, če se starši posvetujejo s profesorji enotne srednje šole, ki dijake poznajo. Vsekakor misel na zaslužek jim ne sme biti prvi in najvišji kriterij pri odločanju.

K. H.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Rimski dnevnik »La Repubblica« je objavil trditve nekega »demokracičnega framasona« Francesca Siniscalchija, ki trdi, da je bil sedanjí ministrski predsednik Forlani v mladosti član framasonske lože v Ascoliju in da se je pogosto sestajal z voditeljem P-2 Gellijem v rimskem hotelu Excelsior. Furlani, ki mukoma sestavlja novo vlado, je na trditve odgovoril tako, da je urednika lista prijavil sodišču zaradi obrekovanja.

■ V Milano so rdeče brigade ugrabile 53-letnega Renza Sandruccija, ki je direktor proizvodnega oddelka avtomobilske tovarne Alfa Romeo. Rdeči brigadisti imajo v svojih »ljudskih zaporih« tako že tri osebe, o katerih občasno izdajajo »tiskovna poročila«. V Neaplju pa so rdeči brigadisti streljali na občinskega odbornika za gradbeništvo Uberta Siola ter mu prestrelili noge. Siola je star 43 let ter pripada PCI. Ker je stanovanjsko vprašanje po jesenskem potresu v Neaplju precej pereče in povzroča mnogo slabe krvi, so to razpoloženje izrabili rdeči brigadisti.

■ Izraelski bombniki so preteklo nedeljo popolnoma uničili jedrsko elektrarno, ki so jo iraške oblasti ob sodelovanju Francije in Italije gradile v Osiraku, kakih 30 km od iraške prestolnice Bagdada. Irak je bil na tem, da bi v kratkem izdelal tip atomske bombe, s katero so Amerikanci 6. avgusta 1945 porušili Hirošimo na Japonskem. ZDA in zahodne evropske države seveda ta nenapovedani izraelski napad obsojajo, zdi se pa, da nihče ne bo odločno zagovarjal pravice Iraka do uporabe jedrskega orožja. Izraelci so znova izpicali, da se ne bojijo javnega mnenja, ko gre za zaščito njihovih nacionalnih koristi.

■ V kraju Sarm-el-Sejk ob vходу v Akabski zaliv sta se sestala egiptovski predsednik Sadat in izraelski ministrski predsednik Begin. Razpravljala sta predvsem o vprašanjih, ki ju družijo kot je navzočnost sirske čet v Libanonu ali sovjetsko vmešavanje na Bližnjem vzhodu. Samo v Siriji deluje 7.000 sovjetskih vojaških svetovalcev. Glede Jeruzalema pa sta oba ostala pri dosedanjih stališčih: Sadat je dejal, da mora Jeruzalem ostati nedeljiv, z eno občinsko upravo, ki naj jo sestavljajo Judje in Arabci, Begin pa je vztrajal, da je Jeruzalem nedeljiva prestolnica Izraela.

■ Nadškof v Managui, prestolnici Nikaragve, Miguel Bravo y Obando je v imenu škofovske nikaragve konference pozval štiri duhovnike, ki so člani levičarske sandinistične vlade, naj odložijo te politične funkcije, ker škodijo avtonomiji krajevne Cerkve. Ta pobuda nikaragviskih škofov naj bi imela podporo in soglasje s strani sv. očeta. Štirje duhovniki, ki so v vladi, so zunanji minister Miguel d'Escoto (zadnje dni se je mudil na obisku v Beogradu), minister za socialno blaginjo Edgar Parales, za kulturo benediktinec Ernesto Cardenal in njegov brat, tudi duhovnik, Fernando, ki vodi sandinistično mladino.

Lev Detela

Slovenski zamejski skavti na Sv. Višarjah

Dvestoglavna množica slovenskih skavtov in skavtinja iz Trsta, Gorice in Koroške se je v Zabnicah usula iz petih avtobusov. Sledilo je navdušeno pozdravljanje, vzklikanje, uradni pozdravi in pesem. Potem pa pogled vseh proti Marjinemu svetišču na Višarjah. Pa ne samo pogled, pač pa tudi pohod na Sv. Višarje. Že pred poludnem smo prišli na cilj.

Razgibano sv. mašo smo imeli ob 13. uri. Vodila sta jo koroški asistent Jože Kopeinig in goriški Marjan Markežič. Vanjo smo vpletli našo pesem, prošnje in predvsem zahvalo za vse, kar smo in kar imamo. Tako skupaj praznovati binkošti pomeni biti poln upanja, da je božji Duh tudi danes navzoč v Cerkvi in v svetu, verovati, da lahko Sveti Duh tudi v našem času ljudi navduši, jim podari veselje vere in odpadne duri, da bi se povsod začutila božja ljubezen. Ne bi bili pristni krščanski Slovenci, če ne bi na koncu zapeli še »Marija skoz življenje«.

Po maši so »šefi« treh organizacij imeli sejo, na kateri so pregledali enoletno delo, napravili načrt za naprej, poiskali nove možnosti sodelovanja (predvsem za poletje: tabori, obiski), praznovanje bližnjih obletnic... Mi pa smo medtem sodelovanje že uresničevali z množičnim kepanjem in pripravo za krajsji taborni ogenj, s katerim smo zaključili srečanje na Sv. Višarjah.

Jasno nebo nad veličastnimi gorami so pokrili oblaki in nas opozorili, naj zopet hitro nabrusimo čevlje. Preplah je bil neutemeljen, saj nas je v dolini znova pozdravilo sonce.

Z zborom in pesmijo slovesa smo še dolgo odlašali. Hoteli smo podaljšati srečanje, pozdraviti vse prijatelje (stare in nove). Toda tri dolge živjice načelnika (znak za zbor) je bilo treba poslušati. Takoj za tem je po Kanalski dolini zadonela skavtska pesem, obvestila in končno: »Na svidenje...«

Utrujenost je prišla na dan šele v ponedeljek zjutraj, ko je bilo treba iti zopet v šolo. Ostal pa je čudovit spomin na srečanje s prijatelji in odjek pesmi: »...a mi se bomo zopet srečali...«

Škofijska kapela je postala vojaška bolnišnica

Prav na tistem so madžarske oblasti spremenile v Esztragonu, kjer je sedež madžarskega primasa, škofijsko kapelo sv. Tomaža Becketta v bolnišnico. V njej zdravijo sovjetske vojaške, ki jih vozijo z bojišč v Afganistanu. Sovjetsko ljudstvo namreč ne sme zvedeti, kako močan odpor nudijo afganistanski domoljubi sovjetskim okupatorjem. Menda je takih bolnišnic kot v Esztragonu po vzhodnoevropskih komunističnih državah, ki zavisijo od Moskve, kar precej.

■ V Indiji je prišlo do železniške nesreče, ene največjih v zgodovini železniškega prometa. Vlak, ki je peljal po mostu čez reko Kosi, 400 km zahodno od Kalkute, je zajel silen orkan ter ga prevrnil v reko. Smrtne žrtve gredo v tisoče.

Evropa narodov in kultur

Razna katoliška gibanja v Italiji so lanske leto skupno organizirala v mestu Rimini mogočeno mednarodno srečanje pod geslom »Meeting za prijateljstvo med narodi«. Uspeh je bil velik, saj se je srečanja udeležilo nad 50.000 ljudi. Letos hočejo pobudo ponoviti v istem mestu, toda pod novim geslom: »Evropa narodov in kultur«.

Geslo je bilo izbrano zavoljo pobude sv. očeta Janeza Pavla II., ki je poleg sv. Benedikta razglasil še sv. brata Cirila in Metoda za sozavetnika Evrope. V Rimljanu Benediktu ter v Grkih Cirilu in Metodu se je izpričala enotnost evropske kulture, ki jo je krščanstvo požlahtnilo in sprejelo za svojo.

Evropska kultura ni samo rimska, ni samo grška, ni samo vzhodna ali zahodna, ampak je ena in sicer krščanska. Evropski narodi so se ob tej kulturi rodili in ob njej zrastle, čeprav bi danes nekateri to radi zatajili.

To enotnost želijo potrditi na srečanju v Riminiju, ki bo trajalo od 22. do 29. avgusta. Ob srečanju so na programu kulturne manifestacije, umetniške razstave, šport, okrogle mize. Računajo na udeležbo najvidnejših predstavnikov sedanje evropske kulture zahoda in vzhoda.

Kot majhna priprava na to mednarodno srečanje bo v Gorici v Avditoriju v četrtek 18. junija ob 21. uri podobno srečanje na pokrajinski ravni. Na pobudo Ljudskega gibanja, kateri se je pridružila tudi Zveza slovenske katoliške prosvete, bo tu govora o Evropi narodov in kultur. Mislimo, da je Gorica zelo primeren kraj, da se začne slično razmišljanje, saj se prav tu na naših tleh srečujejo tri glavne skupine evropskih narodov, tri kulture. Tu so tudi številne narodne skupnosti s svojimi priznanimi in nepriznanimi jeziki, tako da smo res nekaka Evropa v malem.

Naj bi to srečanje v goriškem Avditoriju ne šlo mimo nas.

UTRIP CERKVE

Papež misli še potovati

Papeževi najbližji sodelavci menijo, da Janez Pavel II. tudi v bodoče ne namerava spremeniti svojih navad: še naprej se misli sestajati z množicami in rokovati z ljudmi, čeprav bo to za varnostne organe, ki bedijo nad njim, trd oreh in vir neprekinjene zaskrbljenosti.

Računajo, da se bo papeževo zdravljenje zaradi dobljenih ran pri atentatu zaključilo okrog 20. julija. Prav 21. julija pa bi po načrtu moral biti v Lurdu. Morda mu bo uspelo za nekaj ur priti v ta kraj, da pozdravi udeležence mednarodnega evharističnega kongresa. Druga večja pot letos naj bi bila Španija v oktobru. Januarja prihodnjega leta ga pričakujejo v Kanadi, kakšen mesec kasneje v Angliji. V njegovem koledarju je zapisanih kakšnih 20 potovanj za prihodnja tri ali štiri leta.

Kardinal Pellegrino terja drugo pot

Bivši turinski nadškof kardinal Michele Pellegrino je dal izjavo za revijo »Il Regno«, v kateri poziva sv. očeta, naj premisli možnosti duhovništva za poročene. Obstaja dilema »ali za vsako ceno« obdržati obveznost celibata in se tako odpovedati vseobsegajoči evangelizaciji ali pa se opredeliti za polno evangelizacijo, kot jo zahteva sv. evharistija in tako dosledno spremeniti obstoječi cerkveni zakon o duhovniški neoženjenosti. Po kardinalovem mnenju bo »morala Cerkve izbrati drugo pot«.

Umrli je škof Rausch

V mestu Phoenix (ZDA) je v starosti 52 let umrl tamkajšnji škof James (Jakob) Rausch, ki je bil po materi slovenskega rodu iz družine Omanov. Ti so se konec prejšnjega stoletja preselili iz Slovenije v Sev. Ameriko. Leta 1977 je bil škof Rausch na Baragovem dnevu v Marquettu slavnostni govornik. Povedal je, da moli za Baragovo beatifikacijo že od desetega leta. Za to ga je navduševal njegov stric msgr. Oman v Clevelandu.

Salezijanci v Iranu

Salezijanci so prišli v Teheran pred 43 leti, najprej zato, da bi duhovno oskrbovali italijanske delavce, ki so gradili trans-iransko železniško progo. Ustanovili so župnijo zanje in jo posvetili, ker so bili delavci Piemontezji, zelo priljubljeni Materi božji Tolažnici (Consolata).

Svoje delo so razširili še med druge narodnosti. Zato so odprli majhen penzion in šolo. Ta se je razvila, tako da je leta 1954 štela že 450 gojencev. Tega leta so odprli župnijo še v Abadanu, kjer je naj-

večja rafinerija nafte na svetu. Leta 1962 je bilo gojencev v Teheranu že 1.200, povedni Iranecv.

Leta 1975 so prišle v Teheran tudi sestre Hčere Marije Pomočnice in prevzele vzgojo v Soheil School s 1.500 gojenkami. Leta 1979 sta šola in zavod v Teheranu dosegla že 2.800 gojencev, ki so obiskovali osnovno šolo, znanstveni licej ter poletno kolonijo ob Kaspiškem morju.

Islamska revolucija je sprva pustila pri miru salezijansko delo. Zaostrilo se je 1. julija 1980, ko so vdrlí v teheranski zavod »Andishen Don Bosco College« »varuhi revolucije Pasdaran«. Istočasno so središča javnega obveščanja naznanila: odkrito je največje vohunsko gnezdo v prid Izraela! Natančne preiskave in zasliševanja niso nič takega potrdile. Vendar so bili vseeno salezijanci izgnani iz države, ker sedanja islamska revolucija ne trpi tujega vpliva, češ »da kvarijo iransko mladino s svojo zahodnjaško miselnostjo in zato ker so kristjani«.

Iz Slovenije

Slovenski novomašniki

Na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija ob 9. uri bo v ljubljanski stolnici 7 diakonov prešlo mašniško posvečenje: 6 za ljubljansko nadškofijo, eden pa za frančiškansko provinco.

V koprski škofiji bosta letos dva novomašnika: Slavko Obad, rojen v župniji Novaki, in salezijanec Franc Lisjak iz Dornberka. Oba bosta posvečena v Logu pri Vipavi v nedeljo 28. junija ob 17. uri.

Proslava treh koncilov v Ljubljani

V veliki dvorani teološke fakultete v Ljubljani je bil ob spominskem dnevu sv. Maksima kratek simpozij ob 1600-letnici cerkvenega zbora v Carigradu in sinode v Efezu. Trije predavatelji teološke fakultete so zbranim udeležencem odkrivali podobo družbe in Cerkve 4. stol. po Kr. Govorili so: dr. France Dolinar, dr. Ivan Pojavnik in dr. Metod Benedik. Sklepni govor je imel nadškof Alojzij Šuštar, ki je ob tem spominskem dnevu vodil zvečer v ljubljanski stolnici tudi slovesno bogoslužje.

Evharistični kongres na Trsatu

Reško-senjska nadškofija ima letos svoj evharistični kongres, ki ga bodo zaključili na Trsatu v nedeljo 21. junija z mašo ob 10. uri. V nedeljo 14. junija bo na Trsatu srečanje bolnikov, onemoglih, starejših ljudi. Začetek ob 10. uri. V četrtek 18. junija — na praznik sv. R. Telesa — bo prav tako na Trsatu srečanje otrok iz osemletke. Začetek ob 17. uri. Po maši bo evharistična procesija. V petek 19. junija ob 19. uri srečanje zakoncev in staršev, v soboto 20. junija ob 18.30 pa srečanje mladih.

Mladika št. 5

Uvodnik ima naslov »Da kristjani ne bi zaspali« in vsebuje dve misli: atentat na papeža Janeza Pavla II. in rezultat referendumu o splavu. »Pod črto« pa beremo kritične misli, kako je »Primorski dnevnik« kot »glasilo vseh Slovencev« (tako se rad sam ponaša) vodil kampanjo za splav.

Dnevnik Antona Kufola »In večno šumi Nadiža« zajema dogodke od 10. junija 1940 do »velikega petka Slovenije« 11. aprila 1941. Marko Tavčar je za 150-letnico rojstva Frana Levstika napisal razpravo »Levstikovo sodobno poročilo«. O ketaški karantanski kulturi razmišlja Jožko Šavli. Vojko Arko iz Bariloč v Argentini poroča o tridesetletnem delovanju tamkajšnjega Slovenskega planinskega društva. Saša Martelanc se spominja umrlega Zorana Sosiča. Bruna Pertot doda k dosedanjim svojim spisom o koristnih sadežih spis o marelicah.

V zaglavju »Antena« najdemo dolgo vrsto kratkih novic; daljša poročila pa so »Drugi Pastirčkov dan« na Opčinah, tržaški verniki na Brezjah, zimska sezona DSL, literarna nagrada Vstajenje, srečanje mladih z dansko manjšino ter »Mladi tržaški glasbeniki - gostje v Kulturnem domu v Trstu« (Tomaž Simčič). Martin Jevnikar oceni dve knjigi koroškega pisatelja Janka Messnerja »Fičafajke grejo v hajke« in »Kärntner Heimatbuch«, Majda Cibic pa poroča o novi zbirki Vinka Beličiča »Leto borove grizlice«. Marjan Pertot objavlja bibliografijo slovenskega tiska v Italiji v zadnjih letih. To pot navaja vse, kar je izšlo pod naslovi od A do K.

Na platnicah najdemo kritična pisma bralcev in vedno privlačnega »Čuka na obelisk«. - ak

Iz »Črniške kronike« po zlomu Jugoslavije

16. aprila 1941 - Zdi se mi, da ne bo več kaj posebnega pisati v kroniko, ker se je fronta zelo oddaljila. Italijani so zasedli Slovenijo brez boja, sedaj zasedajo tudi Dalmacijo. Hrvatska se je razglasila za samostojno državo, potem ko so Nemci zasedli Zagreb. V Srbijo korakajo Nemci iz Romunije, Ogrji zasedajo svoje kraje med Donavo in Tiso. Tudi Bolgarija se giblje. Srbska vojska se je umaknila v bosenske in hercegovske gore. Tako je vsa ta vojna vihra odšla daleč od nas...

25. aprila 1941 - Jugoslavija je kapitulirala, mladi kralj Peter je zbežal v Atene, od tam v Jeruzalem.

Včeraj sem bil v Gorici; tam so že videli srbske ujetne častnike, med njimi enega generala. Tam sem tudi čital v časnikih, da sta kapitulirali pred Nemci dve grški armadi in da se angleška vojska vkrčuje na ladje, da zapusti Grčijo. Kralj je zbežal že na Kreto in bo od tam najbrž moral bežati še dalje. Tako je postala Hitlerjeva Nemčija danes faktično vladar cele Evrope, ki si jo misli z Italijo razdeliti v svoje interesne sfere. Kako bosta to delila z Mussolinijem, ni še jasno. Mi mali Slovenci smo sedaj še bolj razrezani. Cel blejski in bohinjski kot sta v rokah Nemcev, vse Gorenjska do Save istotako. Zahodno in južno od Save ima pa naše kraje zasedene Italija. Če ta delitev ostane, lahko rečemo, da smo jenjali biti narod in da bomo utonili v večinskih narodih.

Jaz že od začetka te vojne vsak dan molim, da bi prišli vsi Slovenci v eno državo, ki nam bo kot narodu pravična in kjer bomo lahko ostali katoličani. Kdaj in kako nas bo Bog uslišal, to ve on sam. Bog se nas usmili!

25. aprila 1941 (zvečer) - Pribežal je sem nov begunec, kapucin p. Kamil, ki je pred prvo svetovno vojno bil mlad pater v Sv. Križu. Pribežal je iz Stajerske. Tam Nemci plenijo samostane, redovnike pa ali zapirajo ali izganjajo. Naložijo jih na avtomobile in jih kje na cesti v od Italijanov zasedenem ozemlju Slovenije izločijo. Nobeden ne sme vzeti nič iz samostana, ta postane »Beschlagnamt«, kar kaže napis, nabit na vrata samostana, moškega ali ženskega, to je vseeno. Našo svetno inteligenco zapirajo, po kmetskih hišah rekvirirajo živč, obleko, opravo in odvažajo v svojo državo. To je gotovo tisti novi pravični red, ki ga oznanjajo za po vojni. Nekaj duhovnikov so baje tudi postrelili. Zdaj imajo Stajerci, kar so si želeli v srcu naskrivaj. Tudi v Škofji Loki so že zaplenili kapucinski samostan. Vojna je pač šiba.

1. maja 1941 - Od sv. Marka dalje ne prestan dež. Cela podoba pozne jeseni, ker je tudi mrzav zaven.

Pater Kamil je še vedno tu; dobil je dovoljenje maševati in spovedovati ne pa pridigati, kar vidim, da je pametno, ker so že poizvedovanja o zadnjih njegovih pridigah, ki jih je imel v nedeljo.

4. maja 1941 - Dež še vedno, a nocoj je bila tudi prava vipavska zimska burja, ki je tresla hišo. Gora (Trnovski gozd) je do polovice rebri zasnežena.

Ljudem sem danes pri patrovi maši namesto pridige prečital župnikov opomin tistemu vohunu-nastavljenju, ki se ni ustrašil niti laži čez patra, samo da bi duhovnika očrnil.

Pretekli teden je bila cela preiskava, če je res g. pater pridigal proti armadam in vladam osišča (Osi Rim-Berlin). Cela fara je priča, da ni nobene take besede

rekel, vohun si je to enostavno izmislil. No, bom že take lažnive jezike zavezal.

6. maja 1941 - Danes je odpotoval p. Kamil v Benetke, kamor ga je klical ukaz njegovega redovnega predstojnika. Tam so zbrani že drugi pregnani patri kapucini iz stajerske province.

Dež je za dva dni prenehal, a se že znova oblači.

11. maja 1941 - Vrnili so se starejši letniki vpoklicancev k vojakom spet domov. Bili so bolj interniranci kot vojaki, vpoklicani le zato, da bi v primeru renega odpora na jugoslovanski meji bili pod nadzorstvom. Večina jih je bila v Cuneo (Piemont). Pravili so mi, da so ob prihodu tja bili naenkrat obdani z orožniki, ki so imeli na puškah nasajene bajonete. Pozneje so jim pravili tamkajšnji civilisti, da je prišel pred njimi glas: Zdaj pridejo divji ljudje z Goriškega. Civilisti, bodite previdni! Bojte se jih!

V takšni luči slikajo naše lokalne italijanske oblasti naše ljudstvo pri osrednji vladi v Rimu. Ni čuda, ako nas povsod postrani gledajo.

No, oficirji in civilno ljudstvo v Cuneo so kmalu spoznali iz obnašanja naših fantov in mož, da to niso nobeni divjaki, ampak da so kulturni ljudje, in so jih prav radi imeli. Tudi so radi poslušali petje naših mož v cerkvi in so bili vsi zadivljeni nad slovensko nabožno pesmijo. Župnik jim je naredil cel pohvalen govor.

Evharistična procesija

V nedeljo 21. junija bomo pri nas obhajali praznik sv. Rešnjega telesa in krvi. V Trstu se bo v popoldanskih urah vršila običajna procesija: od cerkve sv. Antona (ob 17. uri bo tam škofova maša), pa do stolnice sv. Justa, kjer bo na trgu slovesen zaključek slovesnosti.

Včasih so se slovenski verniki te procesije udeleževali v lepem številu — molili in peli so po svoje. Sčasoma se je tudi pri tej procesiji marsikaj spremenilo: med drugim ni bilo več slovenske pesmi in molitve ne raznih zastav in križev iz okoliških župnij tržaške občine.

Kaj naj letos naredimo? Ali ne bi bilo prav, da bi se v procesijo vrnili tudi slovenski verniki in seveda po svoje molili in peli? Mislim, da bi taka želja ne smela naleteti na nobeno oviro, razen ene: kateri verniki bi to naredili in kdo jih bo za to organiziral?

Ali pa ne bi bilo bolj pametno, da bi naši ljudje podprli in s svojo udeležbo okrepili evharistične procesije po naših župnijah?

Na praznik sv. R. Telesa je evharistična procesija v Barkovljah in sicer vsa slovenska: ob 8. uri je sv. maša v župnijski cerkvi; po maši se pa razvije procesija, ki uživa še vedno vso podporo barkovljan-

skih vernikov. Ali ne bi bilo primerno, pametno in hvaležno, da bi slovenski verniki v mestu s svojo udeležbo podprli to procesijo?

L. S.

Sestanek škofijskega pastoralnega sveta v Trstu

V ponedeljek 15. junija ob 20.30 se bo sestal v zbornični dvorani semenišča v Trstu Škofijski pastoralni svet s sledečim dnevnim redom:

1. Razmišljanje g. škofa na temo 17. zasedanja italijanske škofovske konference: Občestvo in skupnost.

2. Predstavitve dokumenta »Z družino za ljubezen in življenje«, ki sta ga pripravila Škofijski pastoralni svet in Škofijski duhovniški svet.

3. Predlog za ustanovitev Konzulte laikov (Komisija Justitia et pax, Konzulta za šolo, Konzulta za zdravstvo, Skupina za koordinacijo duhovnih vaj).

4. Predstavitve in odobritev obračuna za leto 1980 škofijskega tednika »Vita nuova«.

5. Razno.

Nezdrav potek krize na tržaški pokrajini

Izvršni odbor Slovenske skupnosti v Trstu je na seji v sredo 3. junija razpravljal o položaju na tržaški pokrajini in luči zadnjih dogodkov, ki so privedli do izvolitve predstavnika Liste za Trst za novega predsednika odbora.

V zvezi s tem izvršni odbor SSK ugotavlja, da je prav odprtje krize na provinci, po odtegnitvi zunanje podpore PDI koalicijskemu odboru DC, PSI, PSDI in SSK, brez konkretnih alternativ omogočilo Listi za Trst, da je prevzela pobudo v svoje roke in skuša s taktiziranjem, kot je očitno bilo glasovanje za odbornike iz vrst vseh strank ustavnega loka in Liste same, vso zadevo zavlačevati in pogojevati nadaljnji razplet krize ter jo povezati z glasovanjem za proračun Cecovinijevega odbora na tržaški občini.

Majski prazniki v Mačkoljah

Majenca. V oltarju župnijske cerkve sv. Jerneja v Mačkoljah stoji v sredi starodaven, iz lesa izrezljan kip Matere božje z Detetom. To priča, da so naši predniki vneto častili Marijo; njej v čast so leto za letom praznovali prvo nedeljo v maju »majenco«, kakor jo praznujemo še mi dandanes. Majenca je v Mačkoljah cerkveni praznik, opasilo s slovesno službo božjo in ofrom. Za to slovesnost fantje okrasijo tudi cerkveno zunanost z visokimi topoli, ki jih v noči neke posekajo in tiho privlečejo do cerkve, kjer jih potem postavijo. Tudi letos so na ta način nekateri naši fantje rešili čast vaše skupnosti.

Sodelovanje na »Pastirčkovem dnevu«. Nekateri naši otroci, člani »Slovenskega šopka«, so na letošnjem drugem »Pastirčkovem dnevu« na Opčinah sodelovali z igrice, ki je bila nalašč za to priložnost napisana in pripravljena. Njena vsebina odgovarja naši letošnji skupni misli na prizadete.

Obisk misijonarja iz Indije. Sredi maja smo dobili nepričakovano župnikovo vabilo, da se v župnijskem domu srečamo z misijonarjem Ludvikom Zabretom iz Indije. Vabilu se je odzvala v večini mladina in prav je tako. Misijonar je prikazal na filmski trak zajete številne prizore iz delovanja in življenja na misijonski postaji v indijski džungli. Njegova živa razlaga številnih prizorov nas je navdušila in duhovno obogatila. Naša mladina je bila še posebej zadovoljna, saj ji je misijonar podaril značilne slike indijske umetnosti: slikanja na rastlinske liste.

Prvo sv. obhajilo. Tiho, a redno in skrbno so se vršile večmesečne priprave na ta važen praznik: dvakrattedseni krščanski nauk, večkratna srečanja župnika s starši prvoobhajancev in sobotne pevske vaje otroškega zbora. V neposrednih dneh pred nedeljo 24. maja so starši najprej do kraja očistili cerkev, potem pa mnogi pri spovedi še duše.

Po sobotni nevihti se je v nedeljo sonce praznično posmejala. Ob vselem potrkavanju je prikorakalo v spremstvu župnika in staršev 10 prvoobhajancev v božjo hišo. Otroški zbor jim je zapel izpred oltarja najprej za ta dan primerno »Bodi pozdravljen, zlati moj dan«. Ne more biti lepšega prvoobhajilnega slavlja kakor če pojejo pri maši otroci sami. Številna obhajila

V nedeljo 14. junija ob 20. uri bo v Nabržini z avtomobili slovesen prenos novega Marijinega kipa iz župnijske cerkve v oskrunjeno kapelico nad nabrežinsko postajo. Ta zadostilna pobožnost naj popravi oskrunjenje kipa lurske Matere božje, obenem pa naj bo proslava 1550-letnice efeškega koncila leta 431, ko je bila Marija razglašena za sveto božjo Porodnico

Zaradi tega izvršni odbor SSK ne more drugače, kot da negativno ocenjuje dosežani potek krize, obenem pa izraža zaskrbljenost, da razvoj krene v smer povezovalja v trojni pakt med najmočnejšimi političnimi skupinami, tj. Listo za Trst, DC in PCI, ki ga zagovarjajo tudi nekatere še vedno zelo vplivne osebnosti, ki so v preteklosti imele vodilno vlogo v tržaškem političnem življenju.

V primeru takšnega preokreta bi ne bile dejansko izločene samo manjše stranke, kar je vsekakor negativno z demokratičnega vidika, temveč bi se kratkomalo priznala Listi za Trst vodilna vloga z vsemi prevladujočimi in neprevladujočimi posledicami za nadaljnji razvoj odnosov med obema tu živčima narodoma in dejanskega izvajanja enakopravnosti obeh jezikov. O izvajanju jezikovne enakopravnosti pa imamo prav iz zadnjega časa zgolj negativne izkušnje, kot dokazuje primer o odsotnosti slovenskega govornika na znanem sindikalnem zborovanju na trgu Unità in pa nedavna zadeva z dvojezičnimi transparenami družbe pristajških delavcev.

vernikov — tudi mladih — so pričala, da smo praznik resnično krščansko doživeli.

Praznik češenj. Ta praznik v Mačkoljah je zelo znan daleč naokoli, tako da privabi vedno veliko gostov. Tudi letos jih ni manjkalo. V soboto 30. maja se je nagnetlo zlasti mladine; v nedeljo so pa prišle zlasti mlade družine že v zgodnjih popoldanskih urah: eni so prišli le zavoljo češenj, ki so bile letos ravno pravšne in so jih prodali na tem prazniku celih pet kvintalov. Mnoge je bolj zanimal kulturni program, ki je bil pester in bogat. Med koncertom godbe na pihala iz Nabrežine so nastopili štirje pevski zbori (vsi trije domači in kot gost moški zbor Mirko Kumar z Repna na Krasu). Za dobro voljo sta poskrbela Marjan Kravos in Marko Kandut s šaljivimi prizori ob povezovanju posameznih točki in med koncertom ansambla Taims. Ta ansambel je tudi do večera igral za ples.

Tudi kdor je prišel na praznovanje zaradi dobre pijače in primerne prigrizka, ni odšel razočaran. Odlično domače vino se je točilo brez prestanka, dobrih klobas je bilo na pretek, čevapčičev in pršuta je pa celo zmanjkalo, tak je bil apetit številnih gostov.

Ob tako uspelem Prazniku češenj gre veliko priznanje članom PD Mačkolje, ki se požrtvovalno trudijo, da praznik uspe v zadovoljstvo vseh obiskovalcev. Ponosni smo, da je naš praznik vedno slovenski in samo slovenski od lepakov do celotnega sporeda. Italijanski gostje so kljub temu vedno dobrodošli in vse kaže, da zelo radi prihajajo na naš praznik, mogoče celo rajši kot številni naši rojaki.

Letošnji Praznik češenj je bil devetnajsti v nepretrganem zaporedju. Zato PD Mačkolje že misli na slovesno praznovanje 20-letnice, ki bo prihodnje leto.

Padeč rojstev

V Trstu je bilo rojenih leta 1973: 2.655 otrok; 1974: 2.637; 1975: 2.473; 1976: 2.394; 1977: 2.124; 1978 (v maju je stopil v veljavo zakon o splavu): 2.119; 1979: 1.704; 1980: 1.653; 1981 (do konec marca): 390.

Koliko slovenskih otrok je odmanjkalo? Če bo šlo tako naprej, bo govorjenje o zakonu za globalno zaščito Slovencev popolnoma odveč.

Z GORIŠKEGA

Zaključen »Praznik špargljev« v Štandrežu

V nedeljo 7. junija se je v Štandrežu uspešno zaključil Praznik špargljev, ki se je začel v soboto 30. maja. Najprej je bilo v nedeljo zvečer nagajevanje zmagovalcev slikarskega ex-tempore. Tričlanska komisija, ki so jo sestavljali učiteljica Marinka Leban, učitelj Ivo Bolčina in slikar Andrej Košič je ocenila risbe, razdeljene v štiri skupine in sestavila prednostne lestvice po skupinah.

Za nižjo srednjo je prejel prvo nagrado, pokal goriške pokrajinske uprave, Silvan Zavadlav. Druga je bila Anita Krpan, tretji Robert Tabaj. Za tretji, četrti in peti razred osnovnih šol je bila najbolj uspešna Valentina Pavio, katera je prejela pokal, ki sta ga darovali mesnici Faganel in Leban. Drugo mesto je zasedel Pavel Zavadlav, tretje pa Marko Tabaj.

Med učenci prvega in drugega razreda je najlepše risala Darja Pavio in prejela pokal, ki ga je poklonil Vojko Nardin. Drugi je bil Peter Paulin, tretje mesto sta si pa delila Mitja Brajnik in Martin Marusič. Najmlajši, Manuel Frandolič, ki obiskuje vrtec, je za lepo risbo prejel plaketo goriške občine.

Kulturni program se je začel z nastopom mešanega zbora Rupa-Peč, ki je pod vodstvom Zdravka Klanjščka zapel štiri pesmi. Po nastopu na odru so pevci nadaljevali program ob kozarcu dobre pijače.

Domači igralci, člani dramske skupine PD Štandrež so se nato predstavili z veseloigro »Podlaga zakonske sreče«, ki jo je napisal Jakob Alešovec. Igra je sicer iz čitalniške dobe, prirejena pa je bila v sodobnejšo obliko. Delo je režirala Mira Strukelj. Nastopili so: Božidar Tabaj, Silvana Znidarčič, Klavdija Šuligoj, Marko

Brajnik in Majda Paulin. V zelo skrbni in posrečeni režijski zasnovi, v primernem tempu in v razgibanem dogajanju ter v preprostih komičnih situacijah je bila celotna uprizoritev zelo prijetna ter jo je številna publika navdušeno sprejela.

Podgora

Prvo sv. obhajilo. Na praznik Gospodovega vnebohoda 31. maja je bila v fari slovesnost prvega sv. obhajila. Bilo je 18 prvoobhajancev, 7 deklic in 11 fantkov, med temi 6 slovenskega jezika. Vse je z veliko skrbnostjo pripravila gđ. Cvetka Peršolja, Cerkev, klopi in oltarji so bili okrašeni s cvetjem kakor za največja slavlja.

Prvoobhajance, vsak s svojo svečo v roki, je sprejel župnik s strežniki in jih pokropil. Medtem ko so na koru zapeli priložnostno pesem, so otroci stopili v cerkev in se razvrstili okoli oltarja. Tu jih je župnik s primernimi besedami pozdravil in nagovoril.

Pri darovanju in pri prošnjah za vse potrebe je vsak otrok izvršil posebno namenjeno mu nalogo. Pred očenašem so otroci s prižgano svečo v roki glasno ponovili krstne obljube in izpoved vere.

Številnim navzočim v cerkvi je nova napeljava zvočnikov dala možnost jasno in razločno slišati besede župnika in otroške glasove prvoobhajancev.

Po končanem cerkvenem opravilu so se otroci zbrali v novi župnijski dvorani, kjer so bili deležni zajtrka.

Ob 19. uri se je slovesno zaključila tudi majniška pobožnost ob navzočnosti prvoobhajancev, ki so molili izmenoma po slovensko in italijansko po eno desetko rožnega venca.

Da je prvoobhajilno slavlje tako dobro uspelo, gre zahvala vsem, ki so nudili svoje sodelovanje: materam prvoobhajancev, ki so očistile cerkev, oltarje in klopi ter nabavile cvetje in poskrbele vse potrebno za zajtrk, organizatorji Karli Pušnar in pevci ter požrtvovalnim ženam, ki so tako okusno okrasile oltarje.

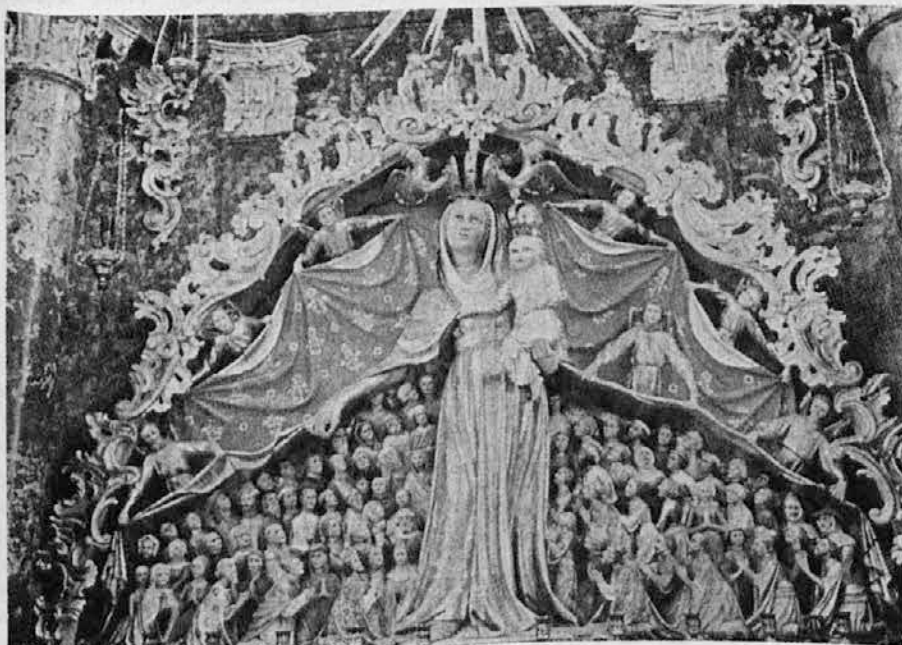
Zahvala

Pripravljalni odbor za podelitev brahnih značk se toplo zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k uspehu prireditve. Posebna zahvala Zvezi prijateljev mladine iz Ljubljane, Kmečki banki iz Gorice, Posojilnicama iz Doberdoba in Sovodenj, občinski upravi in prosv. društvu iz Sovodenj, osnovni šoli »France Bevk« z Opčin in požrtvovalnim staršem.

Izvestje srednjih šol

Izšlo je Izvestje srednjih šol s slovenskim učnim jezikom na Tržaškem ozemlju za šolska leta 1976-77, 1977-78, 1978-79, ki ga je uredil prof. Robert Petaros.

V šolskem letu 1976-77 je bilo vpisanih 1.524 dijakov (710 fantov in 814 deklet), v letu 1977-78 1.534 (740, 794), v letu 1978-79 pa 1.554 (759, 795).

Relief Matere božje s plaščem, ki je izklesan iz celega kamna in je največji zaklad romarske božjepotne cerkve na Ptujski gori. K tej milostni podobi bomo tržaški Slovenci poromali v četrtek 27. avgusta in goreče prosili Marijo zase, za vse naše rojake v zamejstvu, še posebej pa za našo mladino in za duhovne poklice

Sv. birma v Gorici

V nedeljo 31. maja je v cerkvi na Travniku g. nadškof Cocolin podelil zakrament sv. birme 33 mladim dekletom in fantom. Med pridigo je poudaril odgovornost, ki jo birmanci in vsi skupaj sprejemamo ob zakramentu birme ter podčrtal nujnost nadaljnje verske vzgoje tudi po birmi. Slovenski verniki so s svojo udeležbo in sodelovanjem izpričali, da je slovesnost birme res praznik cele župnije. To se je pokazalo tudi ves teden prej pri Sv. Ivanu, ko smo se zbirali vsak večer skupaj z birmanci in kakor apostoli v molitvi klicali Sv. Duha v življenje birmancev. Mladi goriški birmanci so pri celoletni pripravi na birmo pokazali precejšnjo mero zrelosti predvsem ob skupnem iskanju odgovorov na svoja vprašanja z verskega stališča, ob iskanju možnosti to vero spremeniti v življenje in ob občutljivosti za probleme celotne človeške družbe. Vodile so jih Jezusove besede: »Vi ste luč, vi ste sol« v današnji družbi.

Čestitke za god

V soboto 13. junija bo skupaj z ostalimi Antonii godoval msgr. Anton Rutar. Gospod godovnik je dne 29. maja obhajal tudi 95-letnico rojstva. Najbrž je trenutno najstarejši duhovnik ne samo v goriški škofiji, temveč med vsemi slovenskimi duhovniki. Jubilat se vedno vsak dan mašuje na domu in vsak dan obišče svojega Gospodarja v cerkvi. V nedeljo je poslušal g. Lenčka, ko je v cerkvi govoril družbenicam.

Msgr. Antonu Rutarju naše čestitke za življenjsko 95-letnico in za god. Naj ga Bog in sv. Anton še ohranita med nami, da bo za naše ljudstvo molil in opravljal sveto daritev.

Misijonski obisk v Gorici

Urednik revije »Katoliški misijoni« Ladišlav Lenček CM se je na svojem obisku v Evropi ustavil za nekaj dni tudi v Gorici. To kratko njegovo bivanje med nami smo izkoristili, da nas je seznanil z delom in življenjem naših misijonarjev. Saj jih vse najbolj pozna, ker jih je tudi osebno obiskal tako tiste, ki delujejo v Aziji, kot tiste v Afriki.

V ta namen je v soboto 6. junija zvečer govoril po Ljudskem radiu, v nedeljo je pa najprej nagovoril družbenice ob mesečnem shodu, potem pa je v Katoliškem domu kazal filme o naših misijonarjih v Afriki. Lansko leto je namreč obiskal 26 misijonarjev in misijonark, ki delujejo v raznih deželah Afrike. Tako smo videli in tudi slišali, ker je film ozvočen, misijonarje na Madagaskarju, v Zambiji, Keniji, Burundiju in v Etiopiji. Zlasti nas je prevzelo petje domačinov pri službi božji in njihov liturgično sodelovanje. V tem so daleč pred nami.

Gospodu Lenčku hvala za njegov obisk.

V četrtek 18. junija ob 20.30

bo v župnijski prosvetni dvorani v Standrežu

JAVNI NASTOP

gojencev štandreske glasbene šole. Sodeluje tudi mladinski zbor.

Predstavitve nove pesniške zbirke

»Moja vas - so nove hiše ob starem trgu, - so drobni klanci, - sklesan zvonik - in pohlevno rumena cerkev. - Čez brajde - nad vasjo - se kamnite steze razvejajo - v mrzle groblje. - O, ko bi le v melanholije ne bilo, - te črno vsesane žalosti, - ki ubija, - bi bilo lepo živeti tam, - kjer moj rod umira.«

To in še druge, podobno naravnane lične pesmi je v četrtek 4. junija prebiral v mali dvorani Katoliškega doma pesnik Boris Pangerc iz svoje najnovejše zbirke »In legla je tišina - E scese il silenzio«, ki je to pomlad izšla v dvojjezični izdaji.

Delo je predstavila tržaška literatinja Zora Tavčar-Rebula. Natančno je razčlenila in vzel v pretres, tematsko in vsebinsko, posamezne prvne in konstante, ki oblikujejo vso pesniško celoto. Pri tem je poudarila večplastnost in sozvočnost Pangercove lirike z današnjim utripanjem zamejskega prostora.

Literarno-predavateljsko vzdušje je poživila Jolka Milič, prevajalka in literarni kritik iz Sežane, ki je prevedla pesmi te zbirke v italijanščino. No, kaj bi predstavljali to izjemno kulturno delavko, ki je vsestransko aktivna na tem našem primorskem »prepihu«, med maticoin in za-

mejštvom, med slovensko in italijansko kulturo. Ugledna prevajalka, ki je prav gotovo med najbolj uglašenimi glasovi slovenske kritike, nas je omamila s svojim barvitim zanosom. Daleč od vsake retorike je stvarno pokazala, kako jalovo in neučinkovito je vsako sporočilo (umetniško in ne), če ne more prebiti zidu nekomunikativnosti, medsebojnega nerazumevanja.

Po obveznih uvodih je nastopil sam Pangerc, ki je doma iz Doline na Tržaškem. S toplim glasom je prebral nekaj svojih stihov, od prav zgodnjih iz prve zbirke »Amfora časa« do novejših dognanj iz cikla »Nekdo je zasadil gobo«.

Res je, da so nekateri lirični izrezi dajali vtis prevelike resnobnosti, grenkobe in melanholičnosti, vendar je čutili, da ne gre za nezdrav in negativen intimizem. Če se le nekoliko poglobiš v sporočilnost in pritajene ritme te poezije, teh smotrno odbranih misli lahko mirne duše približaš avtorjevo izpoved najboljše »virilnemu pesimizmu«, v Leopoldijevem smislu, k pesimizmu, ki se pravzaprav začne tam, kjer se v tega staplja najstrastnejši optimizem. Skratka, ne moremo pričakovati lepšega in bolj iskrenega odgovora kmetke duše davnim izročilom njegove zemlje.

Kulturni večer, ki ga je priredil Slovenski mladinski rekreativni kulturni klub (SMREKK), se je zaključil z nastopom Tržaškega okteta. Ta zamejski komorni ansambel deluje na novo po večletnem premoru pod vodstvom Janka Bana. Predstavil se nam je za zaokroženim izborom precej zatehni pesmi iz klasične polifonije, iz del sodobne zamejske ustvarjalnosti in pa iz slovenske narodne glasbe. Večer je bil v resnici lep. - D. D.

Konferenca o kmetijstvu

Na pobudo goriške občinske uprave je bila v ponedeljek 8. junija v Avditoriju konferenca o kmetijstvu v goriški občini. Že lani je po naročilu občine ustanova Sodeca izvedla anketiranje vseh kmetovalcev in kmetij v občini. Zaključil te raziskave so sedaj objavljeni v posebni knjigi, ki jo je izdala goriška občina.

Na konferenci sta, po uvodnih besedah župana dr. Scarana, spregovorila strokovnjaka prof. Gottardo, ki poučuje agrarno ekonomijo in politiko na videmski univerzi in agronom dr. Gregori. Govornika sta se naslonila na omenjeno študijo o kmetijstvu v goriški občini in primerjala stanje v občini z onim v deželi in v državi. Ugotovila sta, da sledi v Gorici kmetijstvo sicer splošnim tokovom, da pa ima nekatere posebnosti predvsem zaradi omejenosti teritorija in zaradi zelo razširjenega pojava tako imenovanega part-time, to je ljudi, ki se poleg zaposlitve v drugih področjih, predvsem v industriji, ukvarjajo tudi s kmetijstvom. Tudi urbanistični posegi odločujoče vplivajo na to dejavnost.

Iz publikacije je razvidno, da je bilo anketiranih 699 kmetovalcev, od katerih je 448 takih, pri katerih se lastniki in člani družine ukvarjajo tudi z drugimi poklici, 251 pa je pravih kmetij s celodnevno zaposlitvijo. Celotna kmetijska površina znaša 1.613 hektarjev zemlje. Povprečna starost kmetovalcev je 57 let, medtem ko ima večina kmetij manj kot 3 hektarje zemlje in še ta je precej razdrobljena.

Poročilom je sledila diskusija s številnimi posegi. Med drugimi so spregovorili Damjan Paulin, Mirko Primožič, Viljem Zavadlav in Marija Ferletič. V nastopih je bilo predvsem poudarjeno, da je ta konferenca prvi korak pri obravnavanju vprašanja kmetijstva in da bodo morali slediti tudi konkretni ukrepi v korist kmetijstva, ki je bilo vse preveč zanemarjeno.

Goriška občinska uprava sicer nima specifične pristojnosti na tem področju, ki pripada deželi, mora pa, predvsem ob urbanističnem načrtovanju in programiranju področja enakovredno upoštevati potrebe kmetovalcev in dodeliti temu področju primerne površine. Dosedanja urbanistična politika je šla v nasprotno smer, saj je za kmetijstvo določila področja, ki niso bila primerna za nobeno drugo dejavnost. Jasno je, da taka zemljišča tudi za kmetijstvo niso najbolj priporočljiva.

Če se hoče ovrednotiti kmetijstvo, je treba to področje smatrati enakovredno drugim gospodarskim sektorjem in tudi v tej smeri delovati. Kmetijstvo potrebuje predvsem zadostne površine zemljišč, tudi takih, ki so sedaj državna last (letalistične). Treba bo poskrbeti za primerno namakanje in ureditev poljskih cest, ki so bile pretrgane z gradnjo raznih infrastruktur in širokih cestišč.

V nedeljo 14. junija bomo imeli v Gorici

Dan staršev

Dopoldne ob 10. uri bo sv. maša v cerkvi na Placuti. Pri maši sodelujejo zbor »Kekec« in skavtinje. Popoldne bo v prostorih Katoliškega doma pester program. Ob 16.30 kulturni del z nastopom zbora »Kekec« in drugih skupin. Kulturnemu delu sledi zabavni na igriščih. V nogometu se bodo pomerili očetje in sinovi, v skupinski igri pa matere in hčere. Ves čas bo sodeloval bar z različnimi dobrotami. Vsi starši in prijatelji mladine srčno vabljeni!

Rupa-Peč

Prvo sv. obhajilo. V nedeljo 7. junija je prvič prejelo evharističnega Jezusa 6 deklic in 4 dečki. Gospod župnik prof. Drago Butkovič, ki je prvoobhajance temeljito pripravil za njihov veliki dan, je v nagovoru poudaril, da Jezusov prihod v srca otrok ne sme ostati enkratni dogodek. Po Kristusu naj bi tudi današnja družba postala deležna njegove ljubezni.

† Ciril Sirk

Po kratki a hudi bolezni je 5. junija v krminski bolnišnici umrl Ciril Sirk. Slovenska verska skupnost pri Sv. Subidi je s Cirilom izgubila enega svojih najbolj cenjenih in priljubljenih članov.

Ciril Sirk je bil doma iz Višnjevika v Brdih, kjer se je rodil v kmečki hiši pred 61 leti. Mladost mu ni bila lahka. Družina je mnogo pretrpela za časa fašističnega nasilja, ko pa je začela vojna, je moral Ciril k vojakom. Služboval je na raznih frontah in si večkrat skoraj čudežno rešil življenje. Po vojni se je poročil z Albino Sirk in se naselil na mali kmetiji nedaleč od subsidske cerkve. Bil je zelo dober človek, z vsemi je bil prijazen, iskren in dobrohoten. Z izredno marljivostjo je malo posest dvignil v cvetočo kmetijo. Ni mu pa bilo dano, da bi dolgo užival sadove svojega truda. Umrl je čisto vdan v božjo voljo. Naj gre naše sožalje ge. Albini, hčerki Danijeli, sinu Romanu in ostalim sorodnikom.

ZAKLJUČNI NASTOP
Glasbenih šol iz Doberdoba, Standreža in Gorice
bo v KATOLISKEM DOMU v petek 19. junija ob 21. uri. Vsaka šola bo sodelovala z 20 minutnim programom.
Vstop prost.

OBVESTILA

Vpisovanje v prvi razred osnovnih šol bo od 18. do 25. junija. V pošte pridejo otroci, rojeni leta 1975. Potreben je rojstni list in potrdilo o cepljenju.

To nedeljo 14. junija bo na Goriškem nabirka za naša vzgojna zavoda Alojzije- višče in Zavod sv. Družine v Gorici pri vseh slovenskih službah božjih.

Osnovna šola v ulici Veneto v Gorici priredi v soboto dne 13. junija ob 10.30 zaključno šolsko prireditev. Vabljeni so starši in prijatelji mladine.

Plešivo. Učenci in učitelji plešivske šole vabijo na zaključno šolsko prireditev, ki bo v šolskem poslopju v soboto 13. junija ob 20.30. Sodeloval bo moški zbor »Brda«, ki ga vodi Zdravko Klanjšček. Tej prirreditvi je pridružena tudi razstava ročnih del. Nagradjeni učenci bodo prejeli Bevkovo bralno značko.

Procesija sv. R. Telesa v Gorici. Združene cerkvenih pevskih zborov - Gorica vabi pevce in pevke, da se procesije udeležijo in s petjem pomagajo pri slovesnosti. Procesija bo iz stolne cerkve na Travniki v nedeljo 21. junija popoldne.

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi na predstavitev najnovejše knjige Vinka Beličiča »Leto borove grizlice«. O delu bo govoril pisatelj Alojz Rebula. Predstavitev bo v Peterlinovi dvorani v ulici Donizetti 3 v ponedeljek 15. junija ob 20.15

Romanje invalidov in bolnikov na Brezje v Letu prizadetih bo v soboto 20. junija. Ob 9. uri se prične na trgu pred cerkvijo priprava na sv. mašo s spovedovanjem, molitvijo rožnega venca in s petjem nabožnih pesmi. Ob 10. uri romarska maša na trgu pred cerkvijo, ki jo bo vodil mariborski škof Franc Kramberger. Ob 14. uri v cerkvi zaključek romanja s petimi litanijami Matere božje in z blagoslovom.

Nabirka za Marijanišče na Opčinah bo na Tržaškem to nedeljo 14. junija po vseh cerkvah, kjer je slovenska služba božja.

Cena knjige »Lepa si zemlja slovenska« je od 1. junija dalje 27.000 za izvod. Knjiga se dobi v Trstu pri Fortunatu, v Gorici v Katoliški knjigarni.

DAROVI
Za Katoliški glas: N. N. v spomin na pok. Zuban 3.000; dr. Matej Poštovan, Trst 20.000 lir.
Za Našo pot: N. N. 15.000; Mirka Merkeli-Kette 2.000 lir.

Ob prvi obletnici mamine smrti: Mirka Merkeli-Kette za Zavod sv. Družine, za Alojzije- višče, za Katoliški dom, za cerkev sv. Ivana v Gorici, za Katoliški glas po 10.000, skupaj 50.000 lir.

Za cerkev pri Sv. Subidi: namesto cvetja na grob Cirila Sirk: Alfred Terpin, družina Mavrič in Ema Sirk po 20.000; Evelina Sirk in Danica Erzetič po 10.000; Ferdo Terpin, Krmin 20.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: N. N. 11.000; Coloni 10.000; Šauli 10.000; N. N. 2.000 lir.

Ob deseti obletnici smrti nepozabnega brata Josipa: Slavica Kocjančič za cerkev v Sv. Križu pri Trstu in za lačne po svetu po 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: botra Pecchiari-Giacomini ob krstu malega Pierluca 20.000; N. N. 7.000; Mario in Viktorija Sosič 20.000; N. N. 5.000; Justa Planinšek v čast Materi božji ob prvem sv. obhajilu Markota 50.000; N. N. 10.000; razni 11.000; N. N. za obnovev pilja pri pokopališču 20.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Olga Piščane v spomin na moža Matija 10.000 lir.

Za cerkev pri Banah: Dario in Nivea Rauber ob poroki 50.000 lir.

Za Marijino družbo v Trstu, ul. Risorta: Marija Bizjak, Marija Cupin in Elda Stefančič v spomin na pok. Gizelo Suligoj po 165.000; Jožefa Mijač v spomin na Terezijo Pelc 20.000; N. N. 20.000; N. N. 10.000; Marija Parenzan 50.000; N. N. 10.000; Jolanda Benedetti 10.000; N. Abram v spomin na pok. sestro 10.000; U. D. 50.000; U. C. 20.000; več družbenic v spomin na pok. voditelja msgr. Omersa ob peti obletnici njegove smrti 25.000; Marija Fabjančič ob 43-letnici vstopa v Marijino družbo 50.000 lir.

Za Dom p. Leopolda pri Domju: Mazzarina, Trst 20.000; v spomin pok. Josipine Rupnik njeni tržaški prijatelj 50.000; N. N. 10.000; Amelija in Leopold Pangos, Trst ob 10. obletnici smrti dragega očeta Franca Muzleviča 10.000; N. N. 20.000 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: Marija in Bernard Zuljan, Ricmanje namesto cvetja na grob pok. Milke Gerdol 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob Tončke Smotlak: družina Smotlak za zbor »Slovenski šopek« 15.000; v isti namen Alojzija Slavec za PD Mačkolje 5.000 lir.

Za novo cerkev v Ankaranu: N. N., Opčine 5.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa 5.000; Milka in Franc Hrovatin v spomin na pok. Celestina Malalan 25.000 lir.

Za misijone: Marija Žerjal 14.000; Gee 15.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Na praznik sv. Rešnjega Telesa bo v Gorici procesija. Zvečer ob 16.30 bo najprej maša v stolnici, nakar se bo razvila procesija iz stolnice v cerkev sv. Ignacija na Travniku. Slovenski verniki bodo imeli svoje posebno mesto v procesiji.

Sporod od 14. do 20. junija 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Glavne osebe na potepu«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Radio klopotača. 15.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Kozmetika in dobro počutje. 10.10 Koncert. 11.35 Zimzelene melodije. 12.00 Kulturni dogodki. 12.40 Slovenska imena naših krajev. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotichek. 14.30 Boris Pahor: »Spopad s pomladjo«. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Šiškovč in pianist Frowein. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Marijine božje poti v naši deželi. 10.10 Komorna glasba. 12.00 Četrtekova srečanja. 12.30 Melodije od vsepovsod. 14.10 Otroci pojo. 16.00 Mladi pisci. 16.15 Romantični trenutek. 16.30 Rezervirano za... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nove plošče. 18.00 Stelio Mattioni: »Otok«.

Sreda: 8.10 Svetovni dogodki v začetku stoletja. 10.10 Koncert. 11.35 Zimzelene melodije. 12.00 Pod Matajurjan. 13.20 Naši zbori. 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 H. Fallada: »Vsakdo umira sam«. 15.00 Nove plošče. 16.00 Slovenska literatura v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci; Primorska poje. 18.00 Likovna umetnost.

Četrtek: 8.10 Slovenska društva v Trstu in okolici. 10.10 Simfonična glasba. 12.00 Likovna umetnost. 12.40 Melodije od vsepovsod. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.45 Problemi slovenskega jezika. 15.00 Glasbeni revival. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Tržaška Glasbena matica. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.30 Kulturne rubrike naših tednikov.

Petek: 8.10 Mednarodno leto invalidov. 10.10 Operna glasba. 11.35 Zimzelene melodije. 12.00 Na goriškem valu. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Mešani zbor »Obala« iz Kopra. 14.10 Otroški kotichek: Kje je napaka? 14.30 H. Fallada: »Vsakdo umira sam«. 15.00 Doba kantavtorjev. 16.00 Radio klopotača. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Gojenci GM. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Slovenska imena naših krajev.

Sobota: 8.10 Sto let velodabce. 10.10 Violinist Šiškovč in pianist Frowein. 12.00 Oddaja o Reziji. 14.10 Tomi na obisku. 14.30 Gremo v kino. 14.40 Glasba od A do Z. 16.00 »Up naj vam bo zvest prijatelj, maestro!« 16.30 Poslušali boste. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski zbori. 17.30 Na goriškem valu. 18.00 F. Bevk: »Črni bratje«. 18.45 Vera in naš čas.

Udeležencem romanja na Sicilijo in v Pompeje

Romanje, ki ga prireja Katoliški glas, bo od četrтка 30. julija do petka 7. avgusta. Prijavilo se je 53 oseb, kolikor jih gre lahko v en avtobus. Vse, ki so se prijavili, opozarjamo, da morajo svoje obveznosti (455.000 lir) poravnati do 30. junija. Kdor tega ne bo storil, ga bomo smatrali, da se romanju odpoveduje. Do 30. junija se izgubi 10.000 lir, do 15. julija 50.000, po tem datumu celotna vsota. Kdor ni gotov, naj se odpove do 30. junija, ker je več oseb, ki bi jih rade nadomestile.

OGLASI
Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**
Telefon: 84206 - 84207 - 85383
Telefon menjalnice: 83909
Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI